LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 159 april 2020 UTGIVEN SEDAN 1981 www.slmk.org

Rapport från

ICAN PARIS FORUM

I DETTA NUMMER

ICKESPRIDNINGSAVTALET NPT FYLLER 50ÅR

ICAN CITIES APPEAL GER MÖJLIGHET ATT PÅVERKA LOKALT

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

EN VÄRLD AV ENGAGEMANG

från studentorganisering till nobelpris

Jag minns väldigt väl den där känslan. Känslan som skapas av insikten om vad kärnvapen handlar om. Det var en kall vinterdag i Umeå för drygt femton år sedan. Jag gick första året på läkarprogrammet och hade börjat engagera mig i fredsfrågor i studentorganisationen IFMSA. Den här kvällen arrangerade IFMSA en föreläsning tillsammans med SLMK som skulle ha årsmöte i Umeå. Jag visste såklart om kärnvapen och om förödelsen av Hiroshima och Nagasaki. Ändå var den så brutal, insikten om de medicinska och humanitära konsekvenserna av kärnvapen. Det som kärnvapen faktiskt handlar om.

Under den föreläsningen slogs jag inte bara av insikten om kärnvapens konsekvenser utan även insikten om varför kärnvapen berör oss läkare och övrig vårdpersonal. Jag fick höra om SLMK och om IPPNW, International Physicians for the Prevention of Nuclear War, och viktigast av allt, det avslutande och viktiga budskapet som förmedlade hopp. Kärnvapen är också något som går att göra något åt. Vi kan arbeta förebyggande, verka för att avskaffa kärnvapen och undanröja hotet om deras konsekvenser. Det är möjligt. Där och då väcktes mitt engagemang och jag beslutade mig för att engagera mig i SLMK och för en kärnvapenfri värld.

Mitt engagemang fortsatte sedan och under studentkonferenser och världskongresser öppnade sig en ny värld. En värld med insikten om att kärnvapen är höjden av vansinne och en värld där det är en självklarhet som läkare att engagera sig just mot kärnvapen. Det är också en värld av engagemang och där det finns en stark tilltro till förmågan att förändra och möjligheten att påverka.

Jag minns även mycket väl en kväll på en restaurang några år senare. Det var efter en vetenskaplig konferens om kärnvapen som arrangerats i London och där satt vi några från olika länder inom IPPNW. Samtalet och diskussionen gick kring en ny idé. En idé om en världsomspännande kampanj mot kärnvapen. Det kändes lite diffust, svårt att greppa. Men det starka engagemanget fanns där tillsammans med den där tilltron att det går att förändra.

> Vi kan arbeta förebyggande, verka för att avskaffa kärnvapen och undanröja hotet om deras konsekvenser. Det är möjligt.

Tio år senare spelade den världsomspännande kampanjen ICAN en viktig roll i förhandlingarna om avtalet som förbjuder kärnvapen och som röstades igenom i FN. Det visar på styrkan som finns i ett engagemang och ett bevis på vad just engagemang kan uppnå. Nobels fredspris som kom i spåren av FN-avtalet var en viktig milstolpe. En utmärkelse till engagemanget och till tilltron att det går att förändra även det som kan verka omöjligt.

I och med FN-avtalet som förbjuder kärnvapen har vi kommit en lång bit på vägen. Men än har det inte trätt i kraft och kärnvapen finns kvar. Fortfarande utgör de ett hot mot mänskligheten, fortfarande är de höjden av vansinne och fortfarande är de en högst medicinsk angelägenhet. Vårt engagemang behövs och just det är något SLMK kommer satsa på kommande år. Vi hoppas kunna stärka vårt arbete och öka engagemanget från läkare och sjukvårdspersonal så att vi bli fler som stödjer arbetet och aktivt engagerar oss för en kärnvapenfri värld. ❖

Åsa Lindström ORDFÖRANDE
asa.lindstrom@slmk.org

GLÖM INTE ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN!

Som medlem i föreningen stödjer du arbetet för en kärnvapenfri värld och bidrar till en mer balanserad kärnvapendebatt i Sverige.

LÄKARE - 290 KR/ÅR
STUDENT - 100 KR/ÅR
ASSOCIERAD MEDLEM - 200 KR/ÅR
STÖDMEDLEM – VALFRI SUMMA

BG: 901–0901
SWISH: 123 901 09 01
Märk betalningen med ditt namn och medlemsnummer. Skänk gärna en extra gåva till verksamheten.

SWISH QR-KOD
för medlemsvgift eller gåva

INNEHÅLL

4 ICKESPRIDNINGSAVTALET NPT FYLLER 50ÅR

6 RAPPORT FRÅN AKTIVISTMÖTET ICAN PARIS FORUM

8 ICAN CITIES APPEAL GER MÖJLIGHET ATT PÅVERKA LOKALT

10 DETTA HAR HÄNT / PÅ GÅNG

12 INTERNATIONELL UTBLICK

15 SPARA FÖR EN KÄRNVAPENFRI VÄRLD MED SWEDBANK HUMANFOND

Läkare mot Kärnvapen nr 159 april 2020
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 4000 ex

Läkare mot Kärnvapen är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen **Svenska Läkare mot Kärnvapen (SLMK)**

SLMK är en av tio organisationer som ingår i ICAN:s internationella styrgrupp.

Ansvarig utgivare: Jan Larsson
Linnég. 2 H, 753 32 UPPSALA
Tel 0725-66 87 25
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson, Ulf König, Josefin Lind, Gabriel Holmbom, Clara Levin och Michaela de Verdier.

Tryckeri: Exakta Creative i Hässleholm 0451-38 49 50

Layout: Gabriel Holmbom, egdesign.gabriel@gmail.com

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Stockholm, adr se sid 18.

Tryckt på miljögodkänt papper.

Bankgiro 901-0901.

Swish 1239010901.

90 KONTO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Distribution
160	15 maj	juni/juli

Manus till nästa nr skickas till:
Jan Larsson, jan.larsson@slmk.org

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

NPT 50 ÅR

Av Josefin Lind

I år är det femtio år sedan icke-spridningsavtalet trädde ikraft och kärnvapenstaterna åtog sig att nedrusta sina kärnvapen. Avtalet är den nedrustningsregim som har högst andel anslutna stater och benämns som ”the cornerstone of nuclear disarmament”. Det är alltså en hörnsten, en grund att bygga vidare på; det var aldrig tänkt att det skulle vara ett heltäckande eller allenarådande avtal. Nu träffas staterna inom NPT 25 april – 22 maj på FN i New York för 2020 års översynskonferens.

VAD ÄR NPT?

Redan 1958 började Irlands utrikesminister tala om ett avtal för att reglera spridning av kärnvapen och nedrustning av dem. Det skulle dröja tio år innan ett sådant avtal kom på plats och först 1968 öppnades NPT, Nuclear Non-Proliferation Treaty för underskrift. Kort därefter anslöt sig Sverige och två år senare, 1970, trädde avtalet ikraft.

När NPT började gälla fanns det fem stater som hade provsprängt kärnvapen: USA, Sovjetunionen, Storbritannien, Frankrike och Kina. Men det skulle dröja fram till 1992 innan Frankrike och Kina anslöt sig. Dessa fem stater kallas idag för de ”officiella kärnvapenstaterna” eftersom de hade kärnvapen innan 1 januari 1967 och de tycks anse sig själva ha rätt att inneha kärnvapen under NPT, enligt ett flertal uttalanden. Detta är inte en korrekt tolkning av NPT då avtalet explicit säger att dessa fem stater ska nedrusta sina kärnvapen som motprestation mot att övriga stater inte skaffar kärnvapen.

Inom NPT klassas stater som inte innehar kärnvapen, som till exempel Sverige, som icke-kärnvapenstater. Dessa stater förbinder sig att inte ta emot, tillverka eller utveckla kärnvapen. De länder som har kärnvapen lovar att inte överlåta kärnvapen till någon statlig eller icke-statlig aktör. De får inte heller hjälpa eller uppmuntra icke-kärnvapenstater att utveckla kärnvapen. Avtalet förbjuder således all form av handel med, eller distribuering av kärnvapen, kärnvapendelar, teknologi eller material som gör det möjligt för nya stater att producera kärnvapen.

Detta är också det enda internationella juridiskt bindande avtal som slår fast att kärnvapenstaterna i ska förhandla (in good faith som det står i avtalet) om att nedrusta sina kärnvapenarsenaler.

Utöver de ”officiella kärnvapenstaterna” finns det idag ytterligare fyra stater som har kärnvapen: Israel, Indien, Pakistan och Nordkorea. De uppmanas alltjämt inom NPT att nedrusta sina kärnvapen och ansluta sig som icke-kärnvapenstater till avtalet. Att de skulle kunna ansluta sig till NPT som kärnvapenstater anses emellertid otänkbart. Nordkorea är i detta fall speciellt eftersom landet fram till 2003 var med i NPT men sedan valde att lämna avtalet och utveckla egna kärnvapen. För att ett land ska kunna lämna NPT måste detta godkännas av FN:s säkerhetsråd, annars räknas inte utträdet som giltigt. Då säkerhetsrådet inte har godkänt Nordkoreas utträde har landet med andra ord inte officiellt lämnat avtalet utan anses ständigt bryta mot det.

HUR NPT FUNGERAR

Vart femte år sammanträder icke-spridningsavtalets medlemsstater för en översynskonferens (Review Conference, RevCon). Översynskonferensen är till för att utvärdera hur avtalet efterlevs och för att fatta beslut om hur man bättre kan verkställa de åtaganden som länderna har gjort genom att ansluta sig till avtalet. Mellan översynskonferenserna anordnas tre förberedande kommittéer (Prepatory Committees, PrepCom) för uppföljning och förberedelsearbete.

PROBLEMATIKEN

När NPT förhandlades fram sattes en tidsgräns för avtalet, man räknade med att till 1995 skulle kärnvapenfrågan ha lösts. Så blev det ju inte och på översynskonferensen 1995 bestämdes att NPT skulle gälla på obestämd tid. Avtalet blev på så sätt permanent. Kritiken mot denna förlängning var att incitamentet för kärnvapenstaterna att nedrusta sina kärnvapenarsenaler försvann. Denna kritik är aktuell än idag. Alla kärnvapenstater genomför

1958 Irland föreslår ett FN-avtal för att reglera spridning och nedrustning av kärnvapen.

1961 FN:s generalförsamling godkänner enhälligt resolution 1665, som bygger på det tidigare irländska förslaget.

1968 Icke-spridningsavtalet (NPT) öppnas för underskrifter och skrivs under av kärnvapenstaterna Sovjetunionen, Storbritannien och USA, medan Kina och Frankrike inte undertecknar.

1970 Icke-spridningsavtalet NPT träder i kraft den 5 mars.

1975 Den första översynskonferensen för att utvärdera hur icke-spridningsavtalet efterlevs hålls. Sedan dess sammanträder medlemsstaterna var femte år.

1992 Kina och Frankrike undertecknar avtalet.

1995 Medlemsstaterna beslutar att avtalet förlängs på obestämd tid.

2000 Kärnvapenmakterna lovar för första gången att helt avskaffa sina arsenaler. Medlemsstaterna kommer överens om 13 praktiska steg för hur avtalets artikel VI om kärnvapennedrustning ska kunna uppnås.

2003 Nordkorea, som skrev under avtalet 1985, drar sig ur.

2010 Medlemsstaterna enas kring formuleringar om de humanitära aspekterna av kärnvapen, vilket tidigare inte lyfts inom ramen för NPT.

2013 En första konferens om kärnvapens humanitära konsekvenser arrangeras. De fem officiella kärnvapenstaterna medverkar inte.

2020 Icke-spridningsavtalet NPT firar 50 år den 5 mars. Till dags dato har 190 stater ratificerat avtalet. Kärnvapenstaterna Indien, Pakistan och Israel har ännu inte skrivit under.

moderniseringar och upprustar sina kärnvapenarsenaler med nya typer av vapenbärare. Detta är inte i linje med NPT:s anda enligt de flesta bedömare.

NPT står inför stora utmaningar och det kommer att bli tuffa förhandlingar när översynskonferensen äger rum. Kärnvapenstaterna försöker nu villkora hur deras nedrustningsåtagande i NPT genomförs. USA försöker driva igenom sitt nya initiativ, Creating an Environment for Nuclear Disarmament, CEND, som kräver att det internationella samfundet i första hand ska fokusera på ”de underliggande säkerhetsproblem som leder till kärnvapenproduktion”. På så viss villkoras genomförandet av NPT:s bindande beslut om nedrustning till vissa odefinierade förbättringar i det internationella säkerhetsläget, istället för att nedrustning ses som en förtroendeskapande och säkerhetsskapande åtgärd. Resultat: kärnvapen accepteras som säkerhetsskapande och avskräckning legitimeras. Detta riskerar att underminera NPT.

Kärnvapenstaterna försöker även frångå överenskommelser från år 2000 och 2010 genom att hävda att det var ett annat säkerhetsläge då. 2010 var första gången som humanitära konsekvenser nämndes i ett slutdokument, vilket ledde fram till det humanitära initiativet med sina tre konferenser 2013–2014. Det är sant att säkerhetsläget var ett annat, men det ska inte förhindra att den internationella rätten utvecklas och gör det inte acceptabelt att ingångna avtal bryts. Under kalla kriget var inte säkerhetsläget stabilt men man förhandlade ändå fram flera nedrustnings- och vapenkontrollavtal.

En ytterligare press inför översynskonferensen är att det inte antogs något slutdokument 2015, vilket generellt anses vara ett misslyckande. Nu försöker flera hävda att det kanske inte ens behövs ett slutdokument för 2020 för att konferensen ska anses vara lyckad. Det viktigaste skulle vara att staterna träffas och samtalar. Detta riskerar att underminera hela syftet med NPT genom att kravet på staterna att åstadkomma reell förändring därmed slopas.

VÄGEN FRAMÅT

Att stärka normen mot kärnvapen och sätta press på kärnvapenstaterna att förhandla om nedrustning blir allt viktigare i en tid då riskerna och hoten kopplade till kärnvapen markant ökar. Kärnvapenfria stater har ett viktigt jobb framför sig, och att inte kompromissa om avgörande punkter kommer att vara A och O för att inte det vi redan åstadkommit ska gå förlorat. Det innebär bland annat att:

1 Varje form av slutdokument som ett minimum måste reflektera tidigare beslutade formuleringar om humanitära konsekvenser av kärnvapen från 2010. Vidare bör uttalanden finnas med som reflekterar insikter och slutsatser från de tre konferenser som arrangerades 2013–2014 inom ramen för det humanitära initiativet för kärnvapennedrustning.

2 NPT:s artikel VI om nedrustning ska tydliggöras, liksom att tidigare beslutade åtaganden inom NPT:s översynscykler är gällande och ska implementeras skyndsamt och villkorslöst som en säkerhetsfrämjande åtgärd ur såväl nationellt som globalt perspektiv.

3 Allt slags modernisering/uppgradering och upprustning av kärnvapen och tillhörande system måste fördöma liksom kvantitativa ökningar av kärnvapenarsenaler, och inte minst framtagandet av vad kärnvapenstaterna kallar low yield, more survivable nuclear weapons, ”små” och mer ”överlevnadsbara” kärnvapen.

4 Vi måste ta tydligt avstånd från användning och hot om användning av kärnvapen, liksom från kärnvapendelning, och uppmana alla NPT:s medlemsstater att inta samma position.

5 Staterna bör välkomna antagandet av FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen (TPNW) samt eventuella formuleringar om att NPT och TPNW är ömsesidigt förstärkande och inte står i motsättning till varandra .

Rapport från

ICAN PARIS FORUM

Av Clara Brune och Adina Perpåls, medicinstudenter och student-representanter i SLMK:s styrelse

▲ Adina Perpåls och Clara Brune.

FOTO SAMTLIGA BILDER: OREL KICHIGAI, ICAN

I Paris genomfördes i februari ICAN Paris Forum, ett möte för unga aktivister arrangerat av The International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN) tillsammans med ICAN France. Läkarstudenterna Clara Brune och Adina Perpåls, nya styrelsemedlemmar i SLMK deltog i årets möte.

Beatrice Fihn från ICAN och Jean-Marie Collin från ICAN France inledde med kloka ord om kärlek och om att fokusera på att bevara det vi älskar, snarare än att ödsla energi på hat. Därefter berättade Setsuko Thurlow gripande om sin upplevelse den 6 augusti 1945 när atombomben släpptes över Hiroshima. Hennes historia lämnade kvar hos oss i rummet en rysning av obehag men också en känsla av tacksamhet över alla antikärnvapenaktivisters arbete. Setsuko fick bombattacken att kännas skrämmande nära. Det mest effektfulla i hennes framförande var det flera meter långa tygstycket med namnen på alla hennes 351 skolkamrater som dog när bomben föll. Detta var höjdpunkten på forumet, något som alltid kommer att stanna kvar i vårt medvetande.

Sedan talade Leona Morgan, representant för ursprungsbefolkningen i USA som driver frågan om uranbrytning. Detta följdes av en paneldebatt om olika vägar till aktivism och förändring, med representanter från rörelserna Black Lives Matter, Youth for the Climate och Women Cross DMZ. Många perspektiv på kärnvapnens konsekvenser presenterades, och vi fick en nyanserad bild av hur bred frågan är. Efter en god vegetarisk lunch följde en paneldebatt om kärnvapen – risker, konsekvenser och lösningar. Den inleddes med en film, *What if we nuke a city*, som beskriver händelseförloppet vid en kärnvapenexplosion över en stad. Filmen rekommenderas varmt och finns att se på youtube. Därefter följde en paneldiskussion om bästa sätt att bemöta kärnvapenförespråkare och hur man genom argument kan slå hål på myten om avskräckning. Efter en kafferast höll Beatrice Fihn i ett panelsamtal om politisk konst i alla dess former, där filmen *The Bomb* (som också kan rekommenderas) var en central punkt i diskussionen. Filmens regissör Smriti Keshari var med i samtalet. Ett uttalande av en deltagare som berörde oss båda var en påminnelse om att värdesätta det vi älskar, för utan något vi kämpar för kan det inte existera en motivation eller vilja göra något bra för världen över huvud taget.

ICAN har ett rykte om sig att fira varje seger, därför var det självklart att vi på kvällen skulle fira 35 ratificeringar och 80 underskrifter av TPNW. Det skedde på La Colonie vid Gare du Nord, där ostbricka och bål mötte oss. Efter dans och en god natts sömn var det dags för dag två, som inleddes med kaffe och croissant enligt nyfunnen tradition. Dagen började med ett panelsamtal med aktivister som berättade om sina erfarenheter av att stå emot samhällets stora aktörer, ett fint tillfälle att inspireras av människors engagemang trots motgångar. Nästa debatt behandlade det dystopiska men relevanta ämnet existentiella hot mot samhället och mänskligheten. Detta mörka ämne hanterades relativt lättsamt av paneldeltagarna och den peppade stämningen som präglade hela helgen fanns kvar ograverad.

Paris bjöd på femton grader och sol, något som våra D-vitamindepåer tacksamt tog emot. Vi och de andra soltörstande från Norden avnjöt lunchrisotton utomhus. Det sista på schemat var en paneldiskussion med frågor från publiken om förändringsarbete och olika vägar till aktivism. Hela forumet avslutades med en vacker enmansföreställning av Sachiko Hara, som med sin performance ”Hiroshima monster girl” gestaltade sin tolkning av en Hiroshimaöverlevares upplevelse. Några sammanfattande ord och hejdå från Jean-Marie Collin och Céline Nahory lämnade oss inspirerade, rika på kunskap och tacksamma över denna upplevelse och det otroliga arbete från alla engagerade aktivister som möjliggjort ICAN Paris forum. ❖

▲ Setsuko Thurlow berättade gripande om sin upplevelse den 6 augusti 1945 när atombomben släpptes över hennes hemstad Hiroshima.

▲ Sachiko Hara med enmansföreställningen ”Hiroshima monster girl”. En tolkning av en Hiroshima-överlevares upplevelse.

▼ Smriti Keshari som regisserat ”The Bomb” var med på plats och berättade om filmen i ett panelsamtal.

◄ Det sista på schemat var en paneldiskussion med frågor från publiken om förändringsarbete och olika vägar till aktivism.

ICAN CITIES APPEAL

Det lokala alternativet i kampen mot kärnvapen

Av Josefin Lind

▲ Paris är en av de städer som redan anslutit sig till initiativet "Cities Appeal".

FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen (TPNW) antogs år 2017. I skrivande stund har 81 stater skrivit under och 35 länder ratificerat konventionen. I länder som ännu inte anslutit sig har invånare och städer tagit initiativ för att höja sina röster och kräva att deras regeringar ansluter sig till TPNW. Idén kommer från ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons) som kallar initiativet ICAN Cities Appeal.

Städer är ofta mål för kärnvapenattacker och initiativet har redan fått mycket uppmärksamhet. Washington DC, Paris, Genève, Sydney, Hiroshima, Nagasaki och Berlin är några av de städer som gått med hittills. Nu börjar det också ta form i Sverige!

Medan 20 städer har anslutit sig till ICAN Cities Appeal i Norge har ännu inga svenska städer gått med, även om initiativet börjar sprida sig och frågan håller på att behandlas i flera svenska städer och kommuner. Då Gävle kommun för flera år sedan tog beslut om att ansluta sig till Mayors for Peace, en organisation som också verkar för en kärnvapenfri värld, blev beslutet överklagat i förvaltningsrätten i Falun trots att 26 svenska städer redan var med i organisationen. Detta och andra liknande rättsfall reser frågor om förutsättningarna för att driva ICAN Cities Appeal. Under hösten förra året genomförde Emma Bjertén en analys av frågan på uppdrag av Svenska Läkare mot Kärnvapen för att räta ut frågetecknen och ge råd till de som vill driva ICAN Cities Appeal i sin hemstad. Rapporten finns i sin helhet att läsa på slmk.org.

> ”Frågan håller på att behandlas i flera svenska städer och kommuner.

Kommunallagen visar att kommuner är mycket begränsade i frågor som kan anses vara av utrikespolitisk karaktär. Samtidigt finns det avvikelser i praxis som åskådliggör gråzoner vilket gör lagen svårtolkad. Samtidigt som kommuner förväntas samarbeta med internationella organ som EU och FN säger kommunallagen att kommunen inte får ”ha hand om sådana angelägenheter som enbart staten, en annan kommun, ett annat landsting eller någon annan ska ha hand om”. Det finns en närhetsprincip att ta hänsyn till men i en allt mer globaliserad värld där kommuner förväntas arbeta med globala frågor, inte minst med de globala utvecklingsmålen, väcks frågor om vad som egentligen är lokalt och globalt och hur utrikespolitik ska definieras i relation till kommunens arbete.

Drygt 70 procent av Sveriges kommuner arbetar med Agenda 2030 och de globala målen för hållbar utveckling i sitt hållbarhetsarbete. Det finns inga indikationer på att kärnvapen har diskuterats på lokal eller regional nivå inom arbetet för Agenda 2030. Kommunernas vänortsarbete är dock av relevans, som när Linköpings borgmästare nyligen ville bryta banden med sin kinesiska

vänort Kanton efter att den svenska kulturministern inte längre var välkommen till Kina, då hon deltagit i svenska PEN:s prisutdelning till förläggaren Gui Minhai. Detta är ett tydligt exempel på hur en kommun tagit ställning i en fråga om mänskliga rättigheter. Linköpings agerande är inte en självklarhet då det kan ses som ett utrikespolitiskt ställningstagande. När till exempel Sverigedemokraterna lade fram en motion om att avbryta Göteborgs samarbetsavtal med Shanghai ansåg Göteborgs stad att Göteborg ”bedriver ingen som helst utrikespolitik” och hänvisade alla sådana frågor till UD. Detta visar hur olika kommuner tolkar lagen. Vissa kommuner driver frågor som ligger i linje med svensk utrikespolitik medan andra kommuner håller strikt distans till utrikespolitiska frågor och hänvisar till UD.

I fallet med Gävle kommun och Mayors for Peace ansåg Kammarrätten att kommunens handling i ”viss mening” fick anses vara en utrikespolitisk åtgärd och att organisationens mål om en kärnvapenfri värld låg utanför kommunens kompetens. Men då fallet inte har prövats i Regeringsrätten är det inte prejudicerande. Detta kan tyckas vara en märklig företeelse: att Kammarrätten upphävde Gävle kommuns beslut om att gå med i Mayors for Peace när 26 svenska kommuner redan var med i organisationen. Hur detta inte anses vara förenligt med lagen för en kommun, medan andra kommuner kan vara med, beror delvis på att beslutet inte blivit överklagat i andra kommuner. Om ett beslut inte blir överklagat inom klagotiden blir beslutet giltigt i den enskilda kommunen även om Regeringsrätten senare till exempel skulle anse att beslutet ligger utanför kommunens kompetens.

En viktig sak att komma ihåg är att de prejudicerande domar som finns kommer från tiden innan lag (2009:47) om vissa kommunala befogenheter trädde i kraft, vilken gav kommuner möjligheter att bedriva viss internationell verksamhet. Att kommunerna har fått utökade befogenheter är ett skäl för att uppmuntra kommuner att pröva den nya lagen genom bland annat ICAN Cities Appeal. ICAN Cities Appeal är ett ställningstagande som inte kräver några ekonomiska eller andra investeringar för kommunen.

I Norge har många städer redan gått med i ICAN Cities Appeal. Detta har gett frågan om kärnvapennedrustning medial uppmärksamhet, vilket är viktigt för att bygga opinion. I och med att kärnvapen ofta uppfattas som en utrikespolitisk säkerhetsfråga måste det ske en diskursförändring där kärnvapen likt klimatförändringarna förstås som en lokal fråga med konsekvenser för kommunernas arbete. ICAN och det humanitära initiativet för kärnvapennedrustning har verkat för att ändra diskursen kring kärnvapen från att uppfattas som en militär säkerhetspolitisk fråga till en humanitär fråga, och från att ha varit en fråga som kärnvapenstater på sätt och vis haft monopol på till att kärnvapenfria stater i ökad grad höjer sina röster. En liknande förändring kan ske gällande uppfattningen om vem och vilka som ska ha en röst i kärnvapenfrågan på nationell nivå.

I Sverige har ännu ingen stad gått med i ICAN Cities Appeal men det drivs arbete för att få de första städerna att gå med. I exempelvis Örebro, Uppsala, Borås, Laholm, Jönköping har antingen motioner lagts fram, medborgarförslag eller allmänhetens frågestunder använts som metoder för att lyfta frågan. Växjö röstade ner ett medborgarförslag om detta innan jul och Svalövs kommun har meddelat att de anser frågan vara av utrikisk karaktär och därför inte kommer att behandla den. I Göteborg inväntar vi omröstning i kommunfullmäktige i slutet på mars. Motionen om att ansluta Göteborg till ICAN Cities Appeal gick i början av mars igenom i kommunstyrelsen och vi hoppas att Göteborg blir den allra första svenska staden att ansluta sig till detta stadsupprop. Vilken stad tar silvermedaljen? Kanske blir du den som ser till att det blir din hemstad! ❖

HUR KAN DU PÅVERKA DIN KOMMUN?

➡ Skriv ett medborgarförslag till din kommun och uppmana dem att ansluta sig till stadsuppropet. Om förslaget får 200 underskrifter inom 90 dagar behandlas det av ansvarig politisk nämnd i din stad.

➡ Dela en bild från din stad och berätta varför du vill att den ska ansluta sig i sociala medier. Använd taggen #ICANSave tillsammans med din stads tagg.

➡ Använd allmänhetens frågestund i din kommun för att lyfta förslaget.

➡ Skriv debattartiklar, insändare eller skapa medial uppmärksamhet på annat sätt.

➡ 26 svenska kommuner har redan anslutit sig till Mayors for Peace, som bland annat syftar till att etablera en kärnvapenfri värld. Är din kommun medlem? Använd det som argument.

Gå in på **slmk.org/forbudet/ican-cities-appeal** eller **cities.icanw.org** för ytterligare information om hur du kan påverka din kommun att ansluta sig till stadsuppropet.

ICAN

Detta har hänt

FOLK OCH FÖRSVARS RIKSKONFERENS 2020

I mitten av januari samlade föreningen Folk och Försvar till den årliga rikskonferensen i Sälen. Svenska Läkare mot Kärnvapen fanns på plats för andra året i rad. Det fanns möjlighet att ställa frågor till vissa panelister och vi frågade försvarsminister Peter Hultqvist om kärnvapenstaternas bristande engagemang inför översynskonferensen av icke-spridningsavtalet inte ger anledning att ansluta sig till TPNW. Det korta svaret var att det är bäst att arbeta inom icke-spridningsavtalet.

Överbefälhavaren fick också en fråga, apropå en remiss där Försvarsmakten skriver ”När kärnvapenstater är med i multinationella operationer och försvarsövningar, så finns det alltid en implicit nukleär dimension.” Frågan löd i vilka sammanhang kärnvapen kan komma att användas mot civilbefolkning i Sveriges namn. ÖB hade inget svar på frågan och sa att han spontant inte trodde att det skulle kunna komma att hända. Vi arrangerade dessutom ett seminarium vid sidan av det officiella programmet om en breddad säkerhetspolitisk agenda tillsammans med Rädda Barnen, FN-förbundet och Svenska Freds, som attraherade politiker, journalister och representanter för civilsamhället.

FÖRENINGENS ÅRSMÖTE 2020

På föreningens årsmöte den 25 januari valdes Åsa Lindström till ny ordförande och tillträdde posten efter Jan Larsson som i sin tur blir ledamot. Vice ordförande är David Victorin. Professor Thomas Jonter från Stockholms universitet föreläste på temat ”Avskräckning i en multipolär värld – kan det överhuvudtaget fungera?”

▲ Folk och Försvars rikskonferens i Sälen samlar årligen till debatt om försvars- och säkerhetspolitik. Svenska Läkare mot Kärnvapen har varit medlemmar och varit på plats i två år och säkerställer att kärnvapenfrågan finns närvarande.

NOBELPRISTAGAREN JOHN C POLANYI FÖRELÄSTE OM HUR KÄRNVAPENKRIG KAN FÖRHINDRAS

John C Polanyi, nobelpristagare i kemi 1986, höll en föreläsning på Chalmers tekniska högskola den 8 december om hur vi kan förhindra kärnvapenkrig. Polanyi började sin berättelse 1934 i en trädgård i Manchester. Han var då bara fem år gammal. Hans far som också var kemist fick ett telegram från London som fick honom att inse vidden av den energi som släpps lös när det uppstår en kedjereaktion av atomklyvning. Efter att uran och plutoniumbomberna var uppfunna beskriver han en konflikt mellan presidentadministrationen och flera prominenta forskare i USA som skrev debattartiklar i Scientific American. Det gällde huruvida USA skulle fortskrida i utvecklandet av vätebomber som skulle bli många gånger kraftfullare än de tidigare fissionsbomberna. Vita huset hävdade att om USA inte gör det kommer Sovjetunionen att hinna före. Forskarna tyckte att det inte var förenligt med amerikanska värderingar om mänsklig frihet och utveckling att tillverka ett vapen som skapats enkom för att utplåna mänskligt liv i massiv skala. Han förklarade vidare att politiska situationer lätt kan bli okontrollerbara och att det därför inte är tillräckligt säkert att kärnvapenstaterna bedyrar att de inte kommer använda sina kärnvapen. Som avslutning drog han en parallell till Greta Thunbergs tal om klimatkrisen där hon påtalar att ”business as usual” inte kommer lösa några problem, vilket gäller även i kärnvapenfrågan.

35 686 UNDERSKRIFTER TILL UTRIKESMINISTER LINDE

I februari bjöd utrikesminister Ann Linde in civilsamhället till möte inför översynskonferensen av icke-spridningsavtalet. Ett 20-tal personer och organisationer närvarade och fick möjlighet att ge input till Sveriges strategi inför översynskonferensen. Tiden var knapp och inga fördjupade diskussioner hanns med men vi fick ändå chans att informera om den katastrof som skulle uppstå om kärnvapen används.

▲ Rolf Lindahl Greenpeace, Agnes Hellström Svenska Freds, Josefin Lind Svenska Läkare mot Kärnvapen, Elin Liss IKFF och Eva Rundgren-Forsberg Svenska FN-förbundet inför överlämningen av 35000 namnunderskrifter till utrikesminister Linde. FOTO: FOTO REBECKA LINDHOLM

Inte minst mot våra barn, och att Sverige därför måste säkerställa att de humanitära konsekvenserna återfinns under konferensen. Vi fick också möjlighet att uttrycka behovet av att Sverige tydliggör att moderniseringsprogram och hot om användning, tillsammans med framtagandet av ”små” kärnvapen, är oacceptabelt. Budskapet från civilsamhället var tydligt: Sveriges strategi inför översynskonferensen är inte tillräcklig utan måste kombineras med en anslutning till TPNW. Utrikesministerns budskap om att detta inte är aktuellt före översynskonferensen var lika tydligt. Flera organisationer, däribland Svenska Läkare mot Kärnvapen lämnade över ett upprop där fler än 35 000 namn till stöd för en svensk anslutning till TPNW till utrikesministern.

ABF-SEMINARIUM: HUR KAN KÄRNVAPEN AVVECKLAS OCH FÖRBJUDAS?

Agnes Hellström från Svenska freds modererade detta seminarium anordnat av Svenska Nätverket för Kärnvapennedrustning den 29 januari. Medverkande var Gabriella Irsten från IKFF, Thomas Jonter, professor i internationella relationer, Anja Lillegraven, Norske leger mot atomvåpen och Claus Montonen från Finlands fredsförbund. Det framhölls under mötet att det inte finns någon motsättning mellan FN-konventionen om förbud mot kärnvapen (TPNW) och icke-spridningsfördraget (NPT), men att det finns skäl för tålamod vad gäller svenskt beslut att signera TPNW då det även tog tid innan NPT trädde i kraft. I Norge har det tyvärr blivit en försämring i nedrustningsengagemanget efter regeringsskiftet; flera städer där har dock anslutit sig till ICAN Cities Appeal. I Finland finns stort stöd bland befolkningen för signering av TPNW. Läs mer på www.slmk.org.

LÄKARE I ÖPPET BREV OM COVID-19 OCH KÄRNVAPENKRIG

”Läkare och sjukvårdspersonal är överväldigade av arbetet med att hantera den globala hälsokris vi är mitt uppe i. Vi har inte råd med ännu en kris, särskilt inte en vi har möjlighet att förhindra.” Det skriver nio läkare inom den globala läkarrörelsen, däribland Åsa Lindström, akutläkare och ordförande på Svenska Läkare mot Kärnvapen, i ett öppet brev publicerat av ICAN. I brevet skriver läkarna om hur världen i decennier har levt under hotet om en global hälsokris utlöst av kärnvapen. Samtidigt har sjukvårdspersonal kontinuerligt varnat regeringar och allmänhet om kärnvapnens katastrofala medicinska konsekvenser. Men det finns en kritisk skillnad mellan en pandemi och ett kärnvapenkrig: vi har redan verktyget för att stoppa kärnvapen. Det heter fördraget om förbud mot kärnvapen och det antogs 2017 vid FN. Budskapet från läkare och sjukvårdspersonal är tydligt – det finns inget sätt för dem att tillräckligt svara på ett kärnvapenkrig. Den enda lösningen är att stater nu tar sitt gemensamma ansvar för vår planet och dess befolkning genom att gå med i fördraget om förbud mot kärnvapen.

UPPROP FÖR AKADEMIKER

Forskare vid Chalmers universitet har startat ett akademikerupprop för att Sverige ska signera FN:s kärnvapenkonvention. Uppropet pågår under våren 2020 och kommer sedan att lämnas över till regeringen.

SKRIV UNDER IDAG!

www.signeratpnw.se

INTERNATIONELL UTBLICK

MACRON VILL HA UTÖKAD ROLL FÖR FRANSKA KÄRNVAPEN

Den 7 februari presenterade Frankrikes president Emmanuel Macron i ett tal sin strategi om försvar och avskräckning för de kommande åren. I talet lyfte han att franska kärnvapen bidrar till säkerheten i Europa och efterlyste en samordnad europeisk försvarsstrategi där Frankrikes kärnvapen bör få en viktig roll. Med Storbritanniens utträde ur EU är Frankrike nu den enda kärnvapenstaten i unionen.
Macron uttryckte också en önskan om att inleda en dialog med de europeiska stater som vill utveckla en europeisk kärnvapendoktrin och öppnade upp för möjligheten att stater ska kunna vara delaktiga i övningar med franska kärnvapen.

Sveriges utrikesminister Ann Linde (S) kommenterade Macrons förslag med att kärnvapen inte ingår i regeringens framtidsvisioner, men att hon vill ha en fortsatt dialog med Frankrike.

https://slmk.org/nyheter-press/pressmeddelande-sverige-maste-ta-avstand-fran-macrons-farliga-karnvapenpolitik/

NYA RATIFICERINGAR AV TPNW

I mars ratificerade Namibia som 36:e stat FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen (TPNW). Det betyder att det nu bara krävs 14 ratificeringar för att avtalet ska träda i kraft! Ett antal stater väntades skriva under förbudet vid en ceremoni i samband med översynskonferensen för ickespridningsavtalet (NPT) i New York i maj, hur det blir nu återstår att se. Samtidigt har 81 stater i skrivande stund signerat förbudet.

www.ican.com

SCHLOSSER OM DR STRANGELOVE – VAD ÄR SANT?

I en artikel i the New Yorker har journalisten och författaren Eric Schlosser grundligt gått igenom Stanley Kubrickfilmen Dr Strangelove från 1964, jämfört den med USA:s kärnvapenpolitik och kommit fram till att många av händelserna i filmen låg nära vad som faktiskt hade kunnat hända.

Filmen Dr Strangelove eller: *Hur jag slutade ängslas och lärde mig älska bomben* är en svart komedi som ifrågasätter kärnvapen genom att skildra hur enkelt ett kärnvapenkrig skulle kunna sättas igång av misstag.

I filmen, precis som det verkligen var på 60-talet, hade amerikanska officerare befogenhet att i vissa fall avfyra kärnvapen utan presidentens tillstånd och på så sätt kunde de starta ett kärnvapenkrig. Idag krävs en åttasiffrig kod (som tidigare var 00000000) för att avfyra de kärnvapen som är baserade på land och ubåtar.

Även om risken för en oavsiktlig eller obehörig kärnvapensprängning har minskat något, så har den inte helt eliminerats – det är kanske det mest skrämmande av allt.

https://www.newyorker.com/news/news-desk/almost-everything-in-dr-strangelove-was-true
https://www.newyorker.com/news/news-desk/deconstructing-dr-strangelove

SVAGT STÖD FÖR KÄRNVAPEN I BELGIEN

Belgien är ett av fem Natoländer med amerikanska kärnvapen utplacerade på sin mark. Inom det belgiska parlamentet råder stor oenighet kring den fortsatta närvaron av de ungefär 20 B61-bomber som finns vid flygbasen Kleine Brogel. Innan jul röstade utrikesutskottet igenom en motion med krav om en plan för att avlägsna de amerikanska kärnvapnen. Motionen satte även press på att Belgien bör skriva under FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen.

Den 16 januari höll det belgiska parlamentet en omröstning om motionen, som med knapp marginal landade i ett nej. Röstresultatet med 74 röster emot och 66 röster för visar hur svagt stödet för amerikanska kärnvapen är bland de belgiska folkrepresentanterna. Både USA och Nato uppges ha varit ”mycket oroliga” och satt press på belgiska folkvalda politiker att säga nej till motionen.

https://slmk.org/nyheter-press/svagt-stod-for-karnvapen-i-belgien/

USA PLACERAR UT ”MER ÖVERLEVNADSBARA” KÄRNVAPEN

USA placerade i början av februari ut sitt nya, ”mer överlevnadsbara” kärnvapen på amerikanska ubåtar. Kärnvapnet har utvecklats som en del av USA:s uppdaterade kärnvapenstrategi ”escalate-

to-deescalate” från 2018, som en reaktion på Rysslands kärnvapenutveckling.

Det nya kärnvapnet är mindre kraftfullt än konventionella kärnvapen och beskrivs av USA därför som ”mer överlevnadsbart”, vilket stärker dess avskräckande effekt eftersom det sänker tröskeln för att vapnet faktiskt används. Samtidigt har det en sprängkraft jämförbar med de bomber som släpptes över Hiroshima och Nagasaki och som släckte 140 000 människoliv.

https://slmk.org/nyheter-press/pressmeddelande-usas-nya-utplacerade-karnvapensanker-troskeln-for-karnvapenkrig/

STOCKHOLMSINITIATIVET MÖTS I BERLIN

Den 25 februari träffade Sveriges utrikesminister 15 andra utrikesministrar i Berlin för att diskutera en gemensam agenda inför översynskonferensen av icke-spridningsavtalet i maj. Mötet skedde inom ramen för Stockholmsinitiativet, som lanserades av den svenska regeringen i fjol med syfte att de 16 deltagande länderna tillsammans ska bidra till framsteg i genomförandet av icke-spridningsfördraget (NPT) och öka den politiska viljan för nedrustning.

Under mötet enades länderna om en deklaration med åtgärder som ska främja kärnvapennedrustning. Bland annat kräver de att ”kärnvapenstaterna ska erkänna behovet av att se till att kärnvapen aldrig kommer att användas igen och att främja kärnvapenavrustning”. Formuleringen kan tolkas som att staterna bakom Stockholmsinitiativet inte vill avkräva kärnvapenstaterna ett löfte om att aldrig använda kärnvapen på nytt, utan endast att de erkänner att ett sådant löfte behövs.

https://www.government.se/information-material/2020/02/npt-at-50-advancing-nuclear-disarmament-securing-our-future/

100 *sekunder till midnatt*

Av Inge Axelsson

Domedagsklockan, som sedan 1947 pryder omslaget på Bulletin of the Atomic Scientists, visar hur nära kärnvapenkrig och klimatkatastrof vi anses vara. Den 23 januari ställdes klockan in på 100 sekunder före midnatt, det mest kritiska läget någonsin. Under kalla kriget 1953-1960 och 1984-1988 stod minutvisaren som mest kritiskt på 2 respektive 3 minuter före midnatt men nu anses situationen vara än mer alarmerande. De som beslutat om de symboliska visarnas läge var bland andra FN:s förre generalsekreterare Ban Ki-Moon, Irlands förra president Mary Robinson, förre amerikanske försvarsministern William J. Perry och 13 Nobelpristagare. Denna grupp för vetenskap och säkerhet (Science and Security Board) har skrivit ett 2020 Doomsday Clock Statement med titeln It is 100 seconds to midnight.

Varför bedöms världsläget vara så allvarligt nu? Framför allt därför att vi är på väg mot ett läge där inga avtal hindrar Ryssland och USA att starta kapprustningen igen. President Ronald Reagan i USA och generalsekreterare Michail Gorbatjov i Sovjetunionen enades om att kärnvapenkrig måste förhindras och slöt INF-avtalet 1988 som förbjöd medeldistansmissiler. År 2019 lämnade emellertid USA (Donald Trump) och Ryssland (Vladimir Putin) INF-avtalet. Trump lämnade också avtalet med Iran om att Iran inte ska bygga kärnvapen. Fredssamtalen mellan Nordkorea och USA pågår inte längre. Nya START-avtalet om nedrustning av kärnvapen löper ut 2021 och Trump har sagt att han inte tänker förlänga det. USA har också antytt att man ska lämna Open Skies Treaty som gör att supermakterna kan följa motståndarens militärer från luften under fredstid. Gruppen säger att ”ett kärnvapenkrig som utplånar civilisationen – oavsett om det börjar genom planering, misstag eller kommunikationsmiss – är en verklig möjlighet”.

Vad ska vi göra om makthavare inte gör något för att minska på hoten, frågar Gruppen och svarar själv: ”Människor över hela världen bör upprepa klimataktivisten Greta Thunbergs berättigade ord: How dare you?” Gruppen fortsätter: “Mötet med denna skrämmande användning av hot och politiska ledares vilja att förkasta förhandlingar och institutioner som kan skydda civilisationen på lång sikt gör att the Bulletin of the Atomic Scientists Science and Security Board idag [23 januari 2020] flyttar Domedagsklockan 20 sekunder närmare midnatt – närmare jordens undergång än någonsin. Med detta varnar gruppens ledamöter tydligt ledare och medborgare jorden runt att det internationella säkerhetsläget nu är farligare än det någonsin varit, till och med värre än under kalla krigets värsta år.”

Jerry Brown, tidigare guvernör i Kalifornien, nu direktör för the Bulletin, sade vid presentationen av ändringen av Domedagsklockan: ”Vakna upp, Amerika! Vakna upp, världen! Vi måste göra mer.” … ”Men vi är inte där [vid midnatt] än. Vi kan fortfarande dra oss tillbaka från avgrunden.” … ”Vi har en otrolig möjlighet att vända på kapprustningen av kärnvapen, utsläppen av koldioxid och den besinningslösa jakten på ännu farligare teknologier. Vi kan alla göra någonting.” ❖

ORGANISATIONER MOT KÄRNVAPEN

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN – SLMK
Vi är den svenska sektionen av International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) som är en bred internationell organisation med 150 000 medlemmar, som har en kärnvapenfri värld som gemensamt mål. I Sverige är vi idag nästan 2 500 läkare och medicinstudenter som är medlemmar. Dessutom har vi associerade medlemmar från yrkesgrupper som liksom läkare vill värna liv och hälsa, nämligen tandläkare, forskare, ingenjörer, sjuksköterskor, sjukgymnaster och biomedicinska analytiker.

Både Svenska Läkare mot Kärnvapen och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om vapnens medicinska effekter.

Som medlem får du tidningen Läkare mot Kärnvapen 4 gånger/år. Det är den enda svenska tidskriften om kärnvapen.

Vårt arbete finansieras till ca 60% av medlemsavgifter. Utan detta stöd skulle vi inte kunna agera så självständigt och vetenskapligt trovärdigt som vi gör idag. En stark röst för de humanitära och medicinska nedrustningsargumenten är nödvändig i dagens kärnvapendebatt. Vi är den rösten, tack vare en engagerad läkarkår. Medlemsavgiften är 290 kr/år för läkare och 200 kr/år för associerade medlemmar. Alla studenter betalar 100 kr/år. Bankgiro 901-0901.

Du hittar oss på webben: **www.slmk.org** eller **facebook.com/SLMK.1981**

Som associerad medlem deltar du i verksamheten och har samma förmåner som ordinarie medlemmar, med den enda skillnaden att du inte kan inneha en styrelsepost.

ICAN 2017 NOBEL PEACE PRIZE

INTERNATIONELL KAMPANJ FÖR ETT KÄRNVAPENFÖRBUD
I Sverige medverkar sexton stora freds- och miljöorganisationer i ICAN som drivs av initiativtagaren Svenska Läkare mot Kärnvapen.
www.icanw.org | facebook.com/icanw.org | Twitter @nuclearban

DANSKE LÆGER MOD KERNEVÅBEN - DLMK
Bestyrelsen består af: Klaus Arnung (formand), Niels Dahm (kasserer), Alexandra Schou (International Councillor), Povl Revsbech (sekretær) og Sarah Byberg. Bent Pedersen er revisor.

DLMK, e-mailadresser och telefonnummer:
Alexandra Schou, København, 27218115, alixschou@hotmail.com
Niels Dahm, Faaborg, 62618361, dahm@avernak.dk,
Povl Revsbech, Brabrand, 86264717, 23801580, povl.revsbech@gmail.com
Adeel Riaz Ahmed, Albertslund, 23370484, adeel165@yahoo.com
Klaus Arnung, Vedbæk, 45661181, 21657087, k.arnung@dadlnet.dk
Sarah Byberg, København, 50247452, sabyberg@gmail.com

DLMK's hemsite hedder nu: danskelaegermodkernevåben.dk

KANSLI

Generalsekreterare
Josefin Lind
073-803 05 07
josefin.lind@slmk.org

Projektledare kommunikation/ organisationsutveckling
Michaela de Verdier
076-017 38 69
michaela.deverdier@slmk.org

Ekonomi- och medlemsansvarig
Jane Földes
08-400 204 83
jane.foldes@slmk.org
medlem@slmk.org

Svenska Läkare mot Kärnvapen
Norrtullsgatan 45
113 45 Stockholm

Kassör
Klas Lundius
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Håkantorpsmölla
281 91 Perstorp
klas.lundius@slmk.org

Bli medlem!

Genom att bli medlem visar du ditt stöd för arbetet och stärker den humanitära rösten i kärnvapendebatten. Sätt in medlemsavgiften på BankGiro 901-0901 eller Swisha till 1239010901 och mejla till medlem@slmk.org.

Läkare: 290 kr / år
Läkarstuderande: 100 kr / år
Associerad medlem 200 kr/ år
Associerad student 100 kr / år

Har du frågor om ditt medlemskap eller vill göra en adressändring? Skicka ett mejl till medlem@slmk.org.

Du hittar oss på webben:
www.slmk.org
facebook.com/SLMK.1981
Instagram: @lakaremotkarnvapen
Twitter: @IPPNWSweden

SPARA FÖR EN KÄRNVAPENFRI VÄRLD

Vill du bidra till vårt arbete för en kärnvapenfri värld och samtidigt se dina pengar växa? Då kan du välja att spara i Swedbank Humanfond, en ideell aktiefond där du som sparare skänker en del av ditt fondkapital till Svenska Läkare mot Kärnvapen.

Genom att spara i Humanfonden får Svenska Läkare mot Kärnvapen varje år två procent av ditt sparade kapital. Utdelningen sker i samband med alla hjärtans dag och i genomsnitt bidrar våra sparare varje år med cirka 400 000 kronor till vår verksamhet. Över åren innebär det ett tillskott på flera miljoner kronor, som bland annat bidragit till Svenska Läkare mot Kärnvapens arbete för att få till stånd FN:s kärnvapenkonvention.

– Det är en stor fördel med en inkomst varje år som vi inte behöver lägga tid på att ansöka om och som inte är öronmärkt. I vårt arbete dyker det hela tiden upp utmaningar som vi inte kan förutse ett år i förväg, då bidragsansökningar behöver lämnas in, säger Klas Lundius, kassör på Svenska Läkare mot Kärnvapen.

Humanfonden förvaltas av Swedbank Robur och som sparare behöver du inte betala någon fondavgift. Klas Lundius betonar att det inte är någon skillnad på att spara i Humanfonden jämfört med andra fonder:

– Börsen går upp och ned och historisk avkastning är inte en garanti för framtida avkastning. Men ser man det som en långsiktig placering så vinner aktiesidan hela tiden, säger Klas Lundius, som själv sparar i Humanfonden sedan 1993 då Svenska Läkare mot Kärnvapen blev förmånstagare i fonden.

– Efter 27 år som sparare har det visat sig att det lönar sig för både mig och föreningen. Mitt kapital har ökat genom åren, samtidigt som jag har bidragit till Svenska Läkare mot Kärnvapens verksamhet. Det är ett betydligt roligare sätt att spara!

Fonden är en så kallad hållbarhetsfond, vilket betyder att den investerar i företag som har krav på sig när det gäller miljö, mänskliga rättigheter och arbetsvillkor.

– Svenska Läkare mot Kärnvapen arbetade också intensivt under flera år för att Swedbank skulle sluta investera i företag med anknytning till kärnvapen, vilket de till slut gjorde.

SÅ GÖR DU FÖR ATT BÖRJA SPARA I SWEDBANK HUMANFOND:

Om du redan är kund hos Swedbank kan du köpa Humanfonden direkt via internetbanken. Då får du ett brev hem där du väljer vilken organisation som du vill ha som förmånstagare. Missa inte att ange Svenska Läkare mot Kärnvapen som förmånstagare! Om du inte gör något val fördelas summan proportionellt till alla ideella organisationer som är anslutna till Humanfonden.

Du kan också köpa Humanfonden via andra banker. Då kan du i dagsläget dock inte välja förmånstagare. Om du vill vara säker på att spara till förmån för Svenska Läkare mot Kärnvapen rekommenderar vi därför att du köper Humanfonden via Swedbank.

Har du frågor? Maila till info@slmk.org så hjälper vi dig!

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

POSTTIDNING B 03

Avsändare:
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Norrtullsgatan 45
113 45 Stockholm
Sweden

HIROSHIMA 75 ÅR

I augusti i år är det 75 år sedan atombomberna ödelade Hiroshima och Nagasaki. Uppmärksamma gärna detta i din hemstad med manifestation, lyktnedsättning, debattartikel eller insändare eller något annat. Tipsa gärna oss om era evenemang så sprider vi ordet!

Vi hoppas att arrangemang och liknande kommer att vara möjligt i augusti, men ni får självklart känna av vad som är passande efter rådande omständigheter just där och just då.

HÖR AV DIG TILL INFO@SLMK.ORG FÖR FRÅGOR ELLER TIPS PÅ ARRANGEMANG!